

Diplomová práce se zabývá ženskými hrdinkami vybraných berlínských románů Theodora Fontana a pražských románů Ignáta Herrmanna. Prostřednictvím analýzy a interpretace jednotlivých děl je ukázán dvojitý pohled na ženu, její tradiční role a postavení v patriarchální společnosti poslední třetiny 19. století. Práce hledá příčiny dominance ženských postav v románech, předkládá jejich možnou typologii, na základě komparace a konfrontace vyvozuje jejich shodné a odlišné rysy. Popsány jsou také partnerské a rodinné vztahy, různá pojetí lásky, různé motivace sňatku, příčiny a důsledky nefunkčních manželství. Nechybí analýza způsobů uměleckého ztvárnění témat, jež představovala společenské tabu, a tvůrčích postupů charakteristických pro oba spisovatele. Součástí práce je nástin dobového společenského klimatu s důrazem na panující společenské konvence, komparační pojednání o životech a tvorbě autorů a pokus o vystižení specifčnosti jejich próz. V závěru práce je zdůvodněno chápání žen jako obětí svého prostředí.